

LILY FRANK

*Liefde zonder
kleerscheuren*

Liefde zonder kleerscheuren © Lily Frank

Eerste editie: december 2014 via TintelingRomance

Tweede editie: mei 2020 via Polder Publishers

Derde editie: augustus 2021 via Dutch Venture Publishing

lilyfrankromance.wordpress.com

Instagram/Twitter: @lilyfrankbooks

Redactie: Olga Hoekstra en Marijke F. Jansen

Cover: Afbeeldingen via Freepik

Cover Design: Marijke F. Jansen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

♥ 1 ♥

Volgens mij moeten we nog een stukje rechtdoor.' Brenda's neus raakte inmiddels bijna de kaart aan, terwijl haar ogen heen en weer flitsten. Aan het geritsel te horen, draaide ze de kaart naar alle kanten in een poging om hem gelijk te leggen met de weg voor ons.

'Weet je het zeker?' vroeg ik achterdochtig. 'Die weg naar rechts ziet eruit alsof hij naar het centrum leidt.' Ik haalde mijn sandaal van het gaspedaal om haar nog wat extra bedenktijd te geven. Achter me toeterde een ongeduldige automobilist, waardoor ik me gedwongen voelde om toch wat gas bij te geven.

'Nee, rechtdoor,' zei Brenda beslist.

Ik reed voorbij de afslag en staarde met een zucht naar het enigszins verscholen bordje met het woord *Camping*.

'We zijn er voorbij gereden,' momperde ik. De weg ging weer slingerend omhoog en voerde ons op zijn smalle asfaltlint tussen de huizen door.

'Sorry.' Naast me hoorde ik het papier van de kaart ritselen.

Intussen zocht ik naar een plek om te kunnen keren, maar zag toen opgelucht een ander bord met *Camping*. De volgende afslag rechts zou ook naar de camping leiden.

‘Ligt het eigenlijk in het stadje of erbuiten?’ informeerde ik.

‘Geen idee.’ Brenda haalde haar schouders op. ‘Maar het staat dus al aangegeven? Dan kan deze mooi weg.’ Ze smiet de kaart zonder hem op te vouwen naar achteren.

‘Ehhh...’ Ik keek vluchtig om me heen. ‘Help je dan wel mee om die verrekte bordjes te zoeken? Sommigen zijn helemaal overwoekerd door de bermbegroeiing.’

Al snel bleek dat Brenda net zo goed was in bordjes zoeken als in kaartlezen. Gelukkig lukte het me om het kruimelspoor van bordjes op te pikken. Dat leidde ons het stadje uit. De weg bleef smal en slingerend, maar in ieder geval werd het zicht niet langer belemmerd door gebouwen. Het glooiende graanlandschap ging langzaam over in een bosrijkere omgeving. Bijna miste ik het laatste bordje dat ons een kronkelend zandpad op stuurde. Dit keer was Brenda me echter voor.

‘Daar! Zie je hem? Daar staat er weer een!’ Ze sloeg me bijna in mijn gezicht in haar enthousiasme om me de weg te wijzen. ‘Die kant, Rob, die kant!’

Ik draaide mijn stuur en reed langzaam het zandweggetje in. Een hoop gestuif en drie flinke kuilen verder kwam eindelijk het hek in zicht. Ik hoopte dat het de toegangspoort van de camping was.

‘Volgens mij zijn we er,’ zuchtte ik opgelucht. Ik vond autorijden nooit zo vervelend, alleen in het buitenland was ik er iets minder dol op. Vooral in dorpjes die op een heuvel waren gebouwd. Waar wegen als fietspaden doorheen voerden, terwijl ik wild om me heen keek op zoek naar de goede richting. Brenda was slim geweest toen ze aanbood om als eerste te

rijden.

Ik minderde vaart en parkeerde op de smalle parkeerstrook voor de receptie. Toen viel mijn blik op de woorden onder de naam van de camping: *Village camping naturiste*. Ik staarde naar het bordje alsof het een monster was. *Naturiste...*

‘Brenda!’

Ze draaide zich met een ruk om. ‘Ja?’

‘Dit is de verkeerde camping! Wat is het adres en het huisnummer?’

Ze glimlachte. ‘Nee hoor, we zijn helemaal goed. Kijk maar, de naam klopt.’ Ze hield de uitgeprinte papieren van de reservering omhoog en ik zag dat de naam inderdaad overeenkwam met die van de camping waar ik nu geparkeerd stond.

‘Dan moet er iets mis gegaan zijn,’ zei ik, lichtelijk in paniek. ‘Dit is een naturistencamping! Hoor je? Een NATURISTEN-camping!’

Brenda grinnikte. ‘Dat klopt.’

Die reactie had ik niet verwacht. ‘Wat?’ Mijn kaken vielen ijsig op elkaar.

‘Lekker toch, een beetje in je blote kont rondlopen?’

Mijn mond ging open en dicht, en mijn lippen bewogen zich om woorden te vormen, maar er kwam geen geluid uit mijn keel. Ik was tijdelijk sprakeloos. ‘Lekker?’ klonk het uiteindelijk zwakjes uit mijn mond.

‘Ja joh. Nog nooit eerder gedaan?’

NEE! En deze activiteit kwam ook nergens voor op mijn lijst met dingen die ik in dit leven nog wilde doen. Ik schudde mijn hoofd.

‘Nou, voor alles een eerste keer dan.’ Brenda lachte me liefjes toe. Ik kreeg zin om haar te wurgen.

‘Ik wil naar een andere camping,’ bracht ik uiteindelijk uit.

‘Waarom?’

‘Ik WIL NIET in mijn blootje rondlopen. Of tegen andere blote mensen aankijken,’ protesteerde ik. ‘Daarom.’

Brenda schudde haar hoofd en hield de papieren omhoog. ‘Maar ik heb hier al gereserveerd.’

‘Dan cancelen we!’

‘Ik heb niet alleen gereserveerd,’ zei Brenda, met meer nadruk nu. ‘Ik heb ons verblijf ook al vooraf betaald.’

Ik liet mijn schouders hangen. Als we nu weggingen, waren we ons geld ook kwijt. Een nachtje had me niet zoveel uitgemaakt, maar dit ging om vier nachten, een aardig bedrag dus. Ik beet op mijn lip. Hoe erg kon het zijn? En als ik niet naakt wilde ronddansen, dan kon ik toch gewoon mijn kleren aanhouden?

Het leek wel alsof Brenda mijn gedachten raadde, want ze zei behulpzaam: ‘Joh, als je het niks vindt, houd je toch lekker je kleren aan?’

Ik ademde langzaam uit. Toen zei ik kwaad: ‘Waarom heb je dit niet met me overlegd?’

‘Ik heb het wel met je overlegd! Ik heb je van tevoren laten weten welke camping ik wilde boeken.’

Ik sloot mijn ogen en zocht in mijn herinneringen naar de juiste informatie. Toen begon het me te dagen. Enthousiast had ze me opgebeld dat ik mijn mail moest checken.

‘Ik heb je een link gestuurd,’ tetterde ze in de telefoon.

Haar woorden hadden een beetje vervormd en ver weg geklonken, maar dat lag meer aan mij dan aan haar. Een week daarvoor had mijn vriend het uitgemaakt. Hij had zijn spullen ingepakt en was vertrokken. Die bewuste avond had ik alle foto’s waar hij op stond in een aparte map op een externe

harde schijf gezet, zodat ik ze niet meer per ongeluk tegen zou komen als ik op de computer moest werken. Een paar glazen Passoa hadden dat karwei een stuk aangenamer gemaakt. Ik herinnerde me dat ik de muis had gepakt (na een paar pogingen lukte dat toch echt), mijn mail had geopend en de link had aangeklikt. Zodra de plaatjes van dennenbomen, gezellige grasveldjes, een zwembad en veel zon in beeld kwamen, had ik tegen Brenda gezegd dat het er goed uitzag. Maar naast het plaatjes kijken, besteedde ik verder geen aandacht aan de camping.

‘Waarom heb je niet even extra duidelijk gezegd dat het om een naturistencamping ging?’ wierp ik uiteindelijk zwakjes tegen. ‘Daarvan was niets te zien op de foto’s die je stuurde.’

‘Behalve foto’s stond er ook een hele lap tekst,’ zei Brenda scherp. ‘En ik weet zeker dat de term ‘naturisme’ een stuk of zes keer werd vermeld.’

Ik opende het portier en stapte uit, mezelf en de Passoa vervloekend. ‘Laten we ons maar gaan inchecken.’

Gelukkig sprak het meisje achter de balie Engels. Ik kon redelijk Frans, maar mijn Engels was een stuk beter. Terwijl Brenda met haar de reservering besprak, probeerde ik mezelf voor te bereiden op wat me te wachten stond. Een hele midweek vol blote lichamen. Na de eerste shock kon ik het allemaal een beetje relativiseren. Het kon of afschrikwekkend worden, of opwindend.

‘*Madame?*’

Ik schrok op toen Brenda aan mijn arm trok. ‘Ze heeft het tegen jou.’

‘Oh.’ Ik draaide me om naar het meisje en wachtte af wat ze zou zeggen.

‘You understand that this is a campsite for naturists?’

Ik knikte. 'Yes.'

'And you understand that full nudity is mandatory whenever the weather and activity undertaken allows it?'

Wat??? 'Eh, no?'

Ze wees naar buiten. 'With weather like this, you have to join in the nudity. Nudity is also mandatory at all times in the swimming pool, sauna and hammam.'

Ik slikte en wees naar Brenda. *'She likes this naturist thing. Can't I wear my clothes?'*

Ze keek me even meewarig aan en schudde toen haar hoofd. *'No. That is not allowed.'*

Ik vernauwde mijn ogen en staarde naar Brenda alsof ik haar zo in brand kon zetten. 'Ik heb zin om je te vermoorden.'

Brenda haalde haar schouders op, duidelijk niet onder de indruk van mijn doodsbedreiging. 'Joh, je zult zien dat het meevalt.'

Makkelijk zeggen als je van dit soort eigenaardigheden hield.

'You have to sign here,' vervolgde het meisje van de receptie en hield me een formulier voor. *'That you agree with the house rules.'*

Ik griste het blaadje uit haar handen en las de reglementen. Er stond dat, zodra het weer en de activiteiten dit toestonden, volledige naaktheid verplicht was. Maar ook dat wegens hygiëne altijd een handdoek op zitplaatsen gelegd diende te worden. Handdoeken waren dus niet verboden. Mooi, ik zou deze week een fantastische collectie handdoekjurken gaan ontwerpen. In een zwierig gebaar ondertekende ik het formulier en gaf het terug aan het meisje. *'Voilà.'*

'Merci.'

We liepen terug richting de auto.

'We mogen heel even met de auto de camping op om de